

● Ahmet Yıldırımtepe

Bir Heves Uğruna

Bir ömür bekledim durdum baharı.
Ne çimenler bitti ne çiçek açtı.
Mahpus oldu kaldı, kovanda arı.
Ne ırmak çağladı ne kuşlar uçtu.

Dümdüz ovaları bürüdü duman.
Karışmış ayrılmaz sap ile saman
Derler ki, gönül bu dinler mi ferman
Yakın ırak geldi, gurbeti seçti

Sesinden usandı akan nehirin
Efsunlu havası sardı şehirin
Endamına kandı sahte mihirin
Ağulu şerbeti bal diye içti

Denizi görünce gölü unuttu
Kombiyi görünce külü unuttu
Yapma çiçeklerden gülü unuttu
Gurbeti yeğledi, sıladan geçti

Sevdayı papatya, gülde aradı
İçtiği kahvede, falda aradı
Yetmedi parada, pulda aradı
Kuş gibi diyardan diyara göçtü

Somun ekmeğinden bıktı diyorlar
Kurduğu yuvayı yıktı diyorlar
Cahildi, başını yaktı diyorlar
Şehirden ardına bakmadan kaçtı